

Arrest

nr. 313 596 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 9 augustus 2024 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 23 augustus 2024.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VERSTRAETEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U, N.M.B., verklaart geboren te zijn op [...] oktober 2005. U bezit de Afghaanse nationaliteit, bent van Pashtounse afkomst en bent soennitisch moslim. U bent geboren in het dorp Kotga, district Dar-e-Noor, provincie Nangarhar, waar u woonde tot uw vertrek uit Afghanistan in de zesde maand van 2020.

U hebt nooit enig onderwijs genoten en bleef dus ongeletterd. Evenmin had u een job of bezigheid; u bleef gewoon thuis.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u volgende feiten aan.

Uw vader was gedurende dertien of veertien jaar lang werkzaam bij de Afghaanse Nationale Politie. Meer specifiek was hij tewerkgesteld in Nangarhar als bewaker. Af en toe ging hij ook naar Laghman, Kabul en Kunar voor operaties. Omwille van de job van uw vader ontving uw gezin twee dreigbrieven met de boodschap dat de taliban uw vader adviseerden te stoppen met zijn werk bij de politie. Dit deed uw vader niet. Hierdoor heeft u een probleem met de taliban.

Omdat de situatie in uw regio gevaarlijk werd, hebben uw ouders op een dag besloten dat u het land moest verlaten. U gehoorzaamde en verliet vervolgens het land. U reisde van Afghanistan via Pakistan en Iran naar Turkije, waar u ongeveer twee jaar werkte. Wanneer u zich in Turkije bevond heeft u het nieuws vernomen dat uw vader op de dag van de machtsovername, namelijk 15 augustus 2021, verdwenen is. Sindsdien heeft u geen verdere informatie meer ontvangen over uw vader. Na een verblijf van twee jaar in Turkije reisde u via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk om op 24 oktober 2022 aan te komen in België. Op 25 oktober 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Uw moeder verblijft tot heden met haar gezin bij uw maternale oom in het dorp. Sinds de verdwijning van uw vader hebben er zich geen problemen meer voorgedaan met de taliban en uw familie.

U vreest bij terugkeer voor de taliban vanwege het werk van uw vader bij de Afghaanse Nationale Politie. Daarnaast vreest u ook dat de taliban u zouden vervolgen omdat u in een ongelovig land hebt verbleven.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten voor: uw eigen taskara (Afghaans identiteitsdocument), de taskara en het rijbewijs van uw vader, een werkboekje van uw vader bij de politie, een werkbadge als bewaker, een biometrische registratiekaart, politiebade, werkbade bij een Chinese NGO, een badge van de verkiezingen, foto's over de werkzaamheden van uw vader, een certificaat van opleiding van uw vader, een ercertificaat van uw vader zijn werkzaamheden, twee dreigbrieven en familiefoto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u niet langer minderjarig bent. U hebt op 31 oktober 2023 de leeftijd van 18 jaar bereikt, waardoor de alle wettelijk voorgeschreven ondersteunende maatregelen voor minderjarigen ten einde kwamen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart vervolging te vrezen door de taliban vanwege de job van uw vader bij de nationale politie (CGVS, p.20) waardoor hij sinds de machtsovername op 15 augustus 2021 is verdwenen (CGVS, p.6). Uw verklaringen over deze problemen zijn echter dermate beperkt, vaag en weinig overtuigend dat er aan uw bewering de zoon te zijn van een agent bij de nationale politie geen enkel geloof kan gehecht worden.

In de eerste plaats kan u bij gebrek aan kennis over zowel de door u neergelegde documenten als het beweerdte profiel van uw vader dat hiermee gepaard gaat, niet aantonen dat uw vader werkzaam was als bewaker bij de nationale politie (CGVS, p.3,10,11). Meer bepaald gaat het om kopieën van een werkboekje van uw vader bij de politie, een werkbade als bewaker, een biometrische registratiekaart, politiebade,

werkbadge bij een Chinese NGO, een badge van de voorverkiezingen, foto's over de werkzaamheden van uw vader, een certificaat van opleiding van uw vader, een erecertificaat van uw vader zijn werkzaamheden (Bewijsstukken toegevoegd aan groene map).

Het CGVS stelt vast dat u geen enkel origineel document neerlegt. De bewijswaarde van fotokopieën is echter beperkt, aangezien deze op eenvoudige wijze kunnen worden gemanipuleerd met enig knipen plakwerk. Afgaansse documenten hebben in het algemeen trouwens weinig overtuigingskracht. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt immers dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaansse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaansse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaansse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Uw uitspraken zijn ook niet van dien aard dat ze twijfels over uw documenten weerleggen. Integendeel zelfs. Gevraagd naar de documenten, komt u niet verder dan het feit dat deze over de werkzaamheden van uw vader gaan (CGVS, p.3,4). U herhaalt daarbij enkele malen dat u zelf niet kan lezen wat er op de documenten staat (CGVS, p.3,4). Uw ongeletterdheid is echter geen afdoende uitleg voor uw gebrekkige kennis over de documenten die u neerlegt als bewijsmateriaal (CGVS, p.3,4,14), gezien u nog in contact staat met uw moeder en maternale oom van wie u de documenten heeft ontvangen. Bijgevolg kon u makkelijk vragen naar de inhoud hiervan (CGVS, p.8,15). Dit deed u niet. Het is duidelijk dat u zelf geen aandacht heeft geschonken aan de documenten, noch dat u ooit enige moeite heeft gedaan om de inhoud ervan te achterhalen (CGVS, p.3,4,14). Dit getuigt van een opmerkelijke desinteresse in uw eigen problemen, zeker gezien deze documenten betrekking zouden hebben op de werkzaamheden van uw vader waar u tevens uw verzoek om internationale bescherming op baseert. Overigens kan u ook geen duidelijkheid scheppen over hoe deze documenten tot bij u zijn geraakt. Een van de certificaten die u neerlegt blijkt immers opgesteld te zijn ruim nadat uw vader zou zijn verdwenen op 15 augustus 2021 (CGVS, p.6,19), en op een ogenblik dat jullie geen contact meer hadden met iemand van zijn werk (CGVS, p.19). Daar bent u ook mee geconfronteerd, en u kon geen opheldering bieden over hoe dat stuk dan wel bij uw familie is terechtgekomen (CGVS, p.19). Een en ander versterkt de inschatting dat het hier geen authentieke stukken van de carrière van uw vader betreft.

Bovendien kan redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over het voorgehouden werk van uw vader en u in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de werkzaamheden van uw vader, alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw vader dat aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. **Gevraagd om meer te vertellen over het beroep van uw vader, kon u maar zeer beperkt uitweiden over diens werkzaamheden.**

Volgens uw verklaringen was uw vader reeds dertien of veertien jaar (CGVS, p.4,12) in dienst bij de overheid. Enerzijds was hij werkzaam voor een Chinese NGO als bewaker en anderzijds als agent bij de nationale politie (CGVS, p.4). Voorts voegt u nog toe dat uw vader sinds 2007 begon te werken bij de overheid, maar hij pas in 2013 officieel was geregistreerd (CGVS, p.7). Aangespoord om alles wat u zich herinnert over de job van uw vader te vertellen, komt u niet verder dan te stellen dat hij gestationeerd was in Nangarhar, maar ook voor operaties naar Kunar, Laghman en Kabul ging (CGVS, p.11). Uw verdere verklaring over de activiteiten van uw vader zijn bijster oppervlakkig: "Ze werkten samen met troepen..." (CGVS, p.11). Verder geeft u aan geen informatie te hebben hoe uw vader aan de job is geraakt (CGVS, p.7,8,12), noch vertelde uw vader ooit iets over zijn beroep (CGVS, p.13). Bijkomend heeft u nooit collega's ontmoet, heeft u geen idee wie zijn baas was en zijn er u geen verhalen bijgebleven over de werkzaamheden van uw vader (CGVS, p.12). Gepolst of u nog iets kan vertellen hieromtrent, stelt u daarover geen verdere informatie te hebben (CGVS, p.12). U maakt hierdoor allesbehalve een doorleefde en plausibele indruk als u spreekt over de werkzaamheden van uw vader, zeker gezien u er zelfs niet in slaagt één ding op te noemen dat u is bijgebleven over zijn job dat hij gedurende dertien of veertien jaar zou uitgeoefend hebben (CGVS, p.4,12), omdat uw vader daar volgens u niet over vertelde (CGVS, p.13).

Uit niets blijkt dus dat uw vader effectief ooit werkzaam was bij de nationale politie, laat staan dat hij daar jarenlang zou hebben gewerkt tot de machtsovername door de taliban daar een eind aan maakte.

Het is hierbij duidelijk dat u niet in staat bent om een beeld te scheppen over de werkzaamheden van uw vader. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties

kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas.

Daarbij is het merkwaardig dat u over dergelijke zaken tot op heden geen bijkomende informatie heeft ingewonnen. Zo kan opgemerkt worden dat u nog steeds in contact bent met achtergebleven familieleden in Afghanistan, zoals uw maternale oom en uw moeder (CGVS, p.8) die u eveneens de kopieën van de door u voorgelegde documenten bezorgden (CGVS, p.4). Er kan dan ook worden aangenomen dat u wel degelijk in staat bent om zich terdege over zowel de werkzaamheden van uw vader, als de documenten te informeren. Sedert uw aankomst in België op 24 oktober 2022 is intussen meer dan één jaar verstreken, hetgeen u ruim de kans gaf om zich bijkomend te trachten te informeren over uw vader.

Zelfs indien aan het beweerde profiel van uw vader enig geloof gehecht zou worden, quod non, zijn de door u aangehaald vervolgingsfeiten ook op zich ongeloofwaardig.

Uw vader had namelijk twee dreigbrieven ontvangen van de taliban, met een periode van één maand tussen beiden (CGVS, p.10). Het is hierbij noemenswaardig dat u, bij herhaling gevraagd om precies en in detail te vertellen wat er aan de basis ligt van uw vrees (CGVS, p.10,11), er niet in slaagt te verduidelijken wanneer deze brieven in ontvangst werden genomen, met als magere excuus dat u hierover niet op de hoogte werd gesteld (CGVS, p.10). Toch zouden uw ouders u na het vinden van de dreigbrief gezegd hebben dat u voorzichtig moest zijn en niet langer het huis mocht verlaten (CGVS, p.14,15), een uitgesproken reactie op de beweerde bedreigingen die wel naar u werd gecommuniceerd. U later in het persoonlijk onderhoud opnieuw aangespoord meer te vertellen over de dreigingen, stelt u hierover pas geïnformeerd te zijn door uw familie op het moment dat u zich in Turkije bevond (CGVS, p.14). Zelfs indien geloofd zou worden dat u in Afghanistan nooit op de hoogte werd gebracht betreffende de precieze problemen en gevaren waarvoor u op de vlucht ging, komt daar nog bij dat u wederom stelt geen verdere informatie te hebben over de brieven (CGVS, p.14). Nochtans leverde u beide dreigbrieven in als bewijs, maar bent u niet in staat hierover verder uit te weiden (CGVS, p.14). De verklaring dat u er zelf geen informatie over heeft omdat u zich al in Turkije bevond, kan geenszins verschoning bieden aan uw gebrekkige kennis hieromtrent. Zeker gezien u in het bezit was van deze kopieën, kan en mag verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat die meer moeite doet om inhoudelijk op de hoogte te zijn van de eigen voorgelegde documenten, die daarbovenop verband houden met uw vlucht uit Afghanistan. Dat deed u niet en u getuigt hierbij van een opmerkelijke desinteresse in uw eigen problemen (CGVS, p.14). Omdat u niet in staat bent de werkzaamheden en de daarmee verbonden dreigingen naar uw vader toe te bewijzen, kan u al evenmin de hiermee verbonden persoonlijke vrees aantonen.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) was u trouwens wel in staat om een goede tijdsaanduiding te geven over de ontvangst van de dreigbrieven. Zo zou de eerste dreigbrief een maand voor uw vertrek toegekomen zijn en de tweede dreigbrief volgde één maand later, waarna u meteen het land verliet omdat de taliban eisten dat zowel uw vader als u zich moesten aansluiten bij de terreurorganisatie (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gezien u dit op het CGVS nooit vernoemde werd u geconfronteerd met uw uitspraak bij DVZ, maar blijft u het CGVS een antwoord schuldig: "Dat weet ik niet." (CGVS, p.15). Daar kan nog aan worden toegevoegd dat ook uw verklaring tijdens uw interview als minderjarige opnieuw niet strookt met noch die bij DVZ, noch bij het CGVS. U verklaarde namelijk te vrezen voor de taliban vanwege het beroep van uw vader, waarbij u ontvoerd zou worden als uw vader niet zou stoppen met zijn werk bij de overheid (DVZ, Fiche Mineur Etranger Non Accompagné, p.4). Omwille van uw wisselende verklaringen betreffende uw vrees en vervolgingsfeiten in Afghanistan, valt uw relaas eigenlijk niet meer ernstig te nemen. Iemand die voortdurend tegenstrijdige feiten aanhaalt ter ondersteuning van zijn vraag om internationale bescherming komt allesbehalve geloofwaardig over.

Het is al bedenkelijk waarom u verschillende versies van de vervolgingsfeiten aanhaalt, of juist niet meer aanhaalt op het CGVS. U wederom geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ aangaf dat u zelf ook gedwongen werd de taliban te vervoegen, doet uw bewering eerder verdere afbreuk aan uw relaas dan dat ze kracht bij zet: "Ze hebben dat gelezen en ze zeiden zoiets dat ze dat in de brief hebben geschreven, en ik zei dat dat zou kunnen, dus ik kan die brief niet lezen en daarom weet ik het niet." (CGVS, p.20). U maakt niet aannemelijk dat de taliban u werkelijk viseerden, gezien u zelf niet in staat bent om hier een eenduidige en duidelijke verklaring aan te geven.

Dat uw moeder, maternale oom, broers en zussen tot op heden geen verdere problemen hebben gekend met de taliban (CGVS, p.11) is het laatste punt dat hetgeen nog rest van uw geloofwaardigheid ondermijnt. U verklaart aanvankelijk immers dat er sinds uw vertrek uit Afghanistan niets meer is gebeurd dat verband houdt met deze problemen en dat u daar in elke geval niet van op de hoogte zou zijn (CGVS, p.11). Geheel in tegenspraak met deze uitspraak stelt u even later dan weer dat uw moeder en haar gezin door de taliban uit jullie huis zijn verjaagd en daarom bij uw oom inwonen. Verder roept u opnieuw

onwetendheid in over hun huidige toestand (CGVS, p.17-18). Dat u zo laattijdig nog een belangrijk element toevoegt aan uw relaas kan uiteraard niet overtuigen. Daarnaast reikt u geen enkel element aan waaruit zou blijken dat de taliban tot op heden naar u op zoek zijn, aangezien u stelt niet op de hoogte te zijn over de thuissituatie in Afghanistan op dit moment (CGVS, p.18). Het valt hierbij niet in te zien, noch heldert u op, waarom u hierover niet op de hoogte zou zijn. Het excuus dat ze u niets zeggen, u hier alleen bent en er in Afghanistan slechte verbinding is (CGVS, p.18), is geen afdoende uitleg voor de hiaten in uw kennis. Meer nog, aangezien u alle documenten zou ontvangen hebben van uw maternale oom via WhatsApp (CGVS, p.8), waarvoor enige internetverbinding vereist is, is het weinig geloofwaardig dat een slechte verbinding u in de weg zou staan om zich te informeren over de huidige situatie van uw gezin (CGVS, p.18). Het gebrek hieraan getuigt alweer van een opmerkelijke desinteresse in uw eigen problemen. Dit is het laatste punt dat uw geloofwaardigheid ondermijnt. Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging door de taliban kan invoeren.

Ten slotte getuigt het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste en tot twee keer toe vingerafdrukken afstond zonder er bescherming aan te vragen, van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Meer nog, u verklaart zowel in Bulgarije als in Oostenrijk andere identiteitsgegevens gebruikt te hebben, maar weet niet meer welke (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 23). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een asielaanvraag indient én dat hij de beslissing ervan afwacht. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw land en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Wat betreft de overige voorgelegde kopieën van de documenten, zijn deze niet van dien aard om bovenstaand appreciatie om te buigen. Meer bepaald gaat het om de door u neergelegde kopie van uw eigen taskara en die van uw vader, alsook het rijbewijs van uw vader. Deze kopieën zijn hoogstens een indicatie van de nationaliteit en identiteit van de persoon in kwestie. Zoals eerder aangehaald gaat het hier om een kopie van een Afghaans document, waar maar weinig bewijswaarde aan kan worden toegeschreven. Wat betreft de andere familiefoto's, kunnen deze onmogelijk gesitueerd worden in tijd en ruimte, noch kan de authenticiteit hiervan worden aangetoond. Zelfs in de mate dat deze stukken een indicatie vormen dat het hier inderdaad om uw vader gaat, kan dit bovenstaande beoordeling niet wijzigen dat u geenszins aannemelijk kan maken dat u de taliban dient te vrezen vanwege het beweerd profiel van uw vader.

Met betrekking tot het feit dat u aangeeft dat u vreest **dat u als ongelovige beschouwd zal worden omwille van uw verblijf in België** en dat men zou zien dat u anders bent dan lokale mensen en bestraffen zal (CGVS, p.11,20), dient vooreerst opgemerkt te worden dat u daarbij niet verder komt dan een vage en algemene verwijzing naar vrijheid, uw haarstijl en manier van kleden, en dat u hier een vriendin zou hebben (CGVS, p.21).

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de

machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien.

De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het

profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Eveneens verklaarde u soennitisch moslim te zijn en ging u voor het gebed naar de moskee in het dorp (CGVS, p.6). Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over de gevechten die af en toe plaatsvonden in uw regio tussen de overheid en de taliban (CGVS, p.9). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van ongeveer anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS, p.8), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban.

U haalt op het einde van uw persoonlijk onderhoud aan dat u in België beschikt over een vriendin, u hier tevreden bent en graag een leven wilt opbouwen (CGVS, p.21). Ook hier blijft u overigens zeer vaag wanneer u wordt gevraagd naar de aard van uw relatie en of iets meer kan vertellen over uw partner (CGVS, p.22,23). Gevraagd of iemand in Afghanistan hiervan op de hoogte is, stelt u het eigenlijk niet te weten (CGVS, p.22). Uit het loutere feit dat u een vriendin zou hebben in België die u nog maar gedurende de korte periode van vijf of zes maanden kent (CGVS, p.22), kan evenmin enige verwestering worden vastgesteld. De procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft evenmin het doel om rechten die zouden kunnen voortvloeien uit het bestaan van een gezins- of familieleven te laten gelden. Dat u ingeval van terugkeer problemen krijgt vanwege uw relatie hier, slechts omdat 'ze' daar streng op zijn (CGVS, p.22) is een loutere blote bewering die u niet aan de hand van enige feiten of elementen hebt gestaafd.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als

de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn.

Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve

impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

– de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;

– artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;

– artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967 ;

– schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

– schending van artikel 33 van de Conventie van Genève: het beginsel van nonrefoulement ;

– schending van het art. 62 Vreemdelingenwet

– de schending van de materiële motiveringsverplichting ; -het zorgvuldigheidsverplichting ;

-het redelijkheidsbeginsel."

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"[...]

4.3.

Aangaande de asielmotieven van de verzoekende partij

-4.3.1.

Aangaande de problemen van verzoekende partij

Het Commissariaat-Generaal motiveert in haar bestreden beslissing dat er aan verzoekers asielrelaas geen geloof gehecht kan worden.

Verzoekende partij wenst echter te volharden in de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

-4.3.2.

Aangaande zijn familieleden die voor de voormalige Afghaanse overheid hebben gewerkt

De verzoekende partij wenst verder op te merken dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met het feit dat zijn vader werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse overheid.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering.

-4.3.2.1.

Het Commissariaat- Generaal motiveert in haar bestreden beslissing dat verzoeker niet kan aantonen dat hij een gegronde vrees heeft op vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan

omwille van het feit dat zijn vader werkzaam was voor de voormalige Afghaanse Nationale Politie.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering!

-4.3.2.2.

Dat gelet op het feit dat zijn vader voor het voormalige Afghaanse leger werkten, heeft verzoeker wel degelijk een vrees op vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan.

Zo blijkt namelijk zeer duidelijk uit het EUAA Afghanistan: Targeting of Individuals Report van augustus 2022, dat de Taliban vanaf de machtsovername, vele pogingen heeft ondernomen om informatie te bekomen over personen die voor de voormalige overheid hebben gewerkt, en dit voornamelijk door het onder druk zetten van familieleden en informatie te vergaren in afgelegen dorpen, waar iedereen elkaar kent: [...]

Dat het CGVS niet dienstig kan motiveren dat verzoeker geen vrees zou hebben omwille van het werk van zijn vader.

Het CGVS houdt geen rekening met dit specifiek profiel.

Zeker gezien het recente EUAA country of Origin information report: Afghanistan: Country Focus van december 2023 nog steeds melding maakt dat familieleden van voormalige leden van de Afghaanse overheid, nog steeds gevisieerd worden: [...]

Dat dit element wel degelijk als een persoonlijke omstandigheid dient te worden beschouwd bij het onderzoek over verzoeker in aanmerking komt voor een beschermingsstatus onder artikel 48/3 Vw.

Dit werd ook reeds bevestigd door rechtspraak van uw Raad: [...]

Het CGVS kan niet dienstig motiveren dat zij deze professionele activiteiten niet in aanmerking nemen om verzoekers vrees ten gronde te onderzoeken.

Verzoekende partij verwijst aldus naar het artikel 48/6, § 1 tweede lid: [...]

De Vreemdelingenwet stelt duidelijk dat het noodzakelijk is om ook documenten en stukken voor te leggen van relevante familieleden om tot een zorgvuldige beoordeling te komen.

Verzoekende partij vraagt ook geen beschermingsstatus louter op basis van familiebanden die hij heeft met bepaalde personen.

Hij vraagt internationale bescherming omwille van de functie en tewerkstelling van deze familieleden bij de voormalige Afghaanse overheid en de vervolging die verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan zal lijden omwille van deze tewerkstelling.

Ook Artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn stelt duidelijk dat de achtergrond van een verzoeker om internationale bescherming belangrijk is: [...]

Het CGVS kan niet dienstig motiveren dat hij geen problemen zal kennen bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van zijn vader bij de Afghaanse Nationale Politie.

Dit kan geenszins aanvaard worden als een zorgvuldig en gedegen onderzoek.

Dat het Commissariaat- Generaal in haar bestreden beslissing niet aantoont dat verzoeker geen vrees zal hebben bij een terugkeer omwille van het werk van zijn vader en hierdoor een risicoprofiel zal hebben bij een eventuele terugkeer.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich hierdoor op.

Het CGVS verschuilt zich achter standaardmotiveringen, om geen rekening te houden met het profiel van verzoekers familieleden. Dit getuigt niet van een gedegen en zorgvuldig onderzoek.

Dat familieleden van personen die gewerkt hebben met 'buitenlanders', na meer dan een jaar na de machtsovername door de Taliban, nog steeds gevisieerd worden: [...]

Ook het recente rapport van Amnesty International Report 22/23 meldt dat de Taliban voormalige familieleden viseren: [...]

Verzoekende partij heeft wel degelijk een gegronde vrees bij een terugkeer naar Afghanistan, omwille van de werkzaamheden van zijn vader. Het CGVS onderzoekt dit gegeven niet voldoende, waardoor het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden. Dit wordt ook steeds bevestigd in het rapport van EUAA Country Guidance: Afghanistan, January 2023: [...]

-4.3.2.3.

Dat uit de gekende informatie blijkt dat personen, op welke wijze dan ook, die een band hadden met de vorige Afghaanse regering of buitenlanders, een risico kunnen lopen op vervolging door de Taliban.

Verzoekende partij baseert zich op zeer recente en objectieve informatie, in tegenstelling tot het CGVS in haar bestreden beslissing, die op geen enkele manier rekening houdt met de tewerkstelling van zijn familieleden.

Dit kan geenszins aanvaard worden als een zorgvuldig en gedegen onderzoek.

Dat het Commissariaat- Generaal in haar bestreden beslissing niet aantoont dat verzoeker geen vrees zal hebben bij een terugkeer omwille van de tewerkstelling van zijn familieleden en hierdoor een risicoprofiel zal hebben bij een eventuele terugkeer.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich hierdoor op.

-4.3.3.

Aangaande het profiel van de verzoeker als 'verwesterd' door de ogen van de Taliban Verzoekende partij wenst ook aan te halen dat hij al in België is sinds oktober 2022 en aldus bijna 2 jaar in België verblijft.

Verzoeker is ook al vertrokken uit Afghanistan in 2021. Hij heeft al meer dan twee jaar zijn land verlaten.

Verzoeker verblijft al lange tijd in Europa, wat volgens de Taliban, "ongelovig landen", zijn waardoor verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan, een bepaald risicoprofiel heeft. Verzoeker verblijft in België sinds oktober 2022.

Echter toont het Commissariaat- Generaal in de huidige bestreden beslissing niet aan hiermee rekening te hebben gehouden!

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is hiermee alvast aangetoond.

-4.3.3.1.

[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie]

Dat er bij de verzoekende partij wel degelijk verschillende elementen aanwezig zijn waaruit kan afgeleid worden dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan, omwille van zijn verwesterd profiel.

Dat de verzoeker aldus sowieso in het vizier zal komen bij de Taliban bij een terugkeer, zeker gezien hij dan nog eens een lang verblijf in een 'ongelovig' land heeft opzitten.

Dat er aldus in hoofde van de verzoekende partij wel degelijk sprake is van tekenen van verwestering, wat bij een terugkeer naar Afghanistan zal leiden tot risico op vervolging.

Dat de verzoekende partij omwille van zijn lang verblijf in België, wat door de Taliban als een ongelovig land wordt beschouwd, wel degelijk een actuele vrees heeft bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verwestering en zijn lang verblijf buiten Afghanistan.

Verzoekende partij voldoet niet meer aan de Islamitische waarden en normen die door de Taliban worden opgelegd.

Dat uit het recente EUAA rapport duidelijk blijkt dat er geen concrete en actuele informatie is over hoe de Taliban staat tegenover terugkeerders uit het Westen. Wat wel geweten is, zijn de verwachtingen die de Taliban stelt tegenover de verplichtingen onder de Sharia.

Dat uit hetgeen hierboven is aangehaald, er verschillende elementen zijn waardoor de verzoekende partij niet in de mogelijkheid zal zijn om zich (terug) te conformeren aan deze Islamitische waarden en normen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op.

4.3.4.2.

Verzoeker wijst bovendien het CGVS erop dat er een toekomstgerichte beoordeling dient te worden gemaakt van de vrees tot vervolging.

[uiteenzetting en bespreking van rechtspraak en landeninformatie]

Zo kan verzoekende partij verschillende stavingsstukken voorleggen van zijn verwestering:

- Schoolattest schooljaar 2022-2023 ; (zie stuk 3)*
- Schoolattest schooljaar 2023-2024 ; (zie stuk 4)*
- Rapport OKAN schooljaar 2022-2023 ; (zie stuk 5)*
- Rapport OKAN schooljaar 2023-2024; (zie stuk 6)*
- Foto's van verzoeker in België ; (zie stuk 7)*
- Foto's van verzoeker en zijn vriendin in België ; (zie stuk 8)*

Het komt aldus toe aan het CGVS om naar alle individuele elementen in hoofde van verzoekende partijen te kijken en deze cumulatief te beoordelen.

Dat dit wel degelijk ook kan leiden tot een nood aan internationale bescherming, zoals recentelijk nog door uw Raad bevestigd in verschillende arresten, waaronder een arrest van 19/07/2023 met arrestnummer 292 179 en een arrest van 12/07/2023 met arrestnummer 291 768.

Verzoeker heeft een vader die werkzaam was voor het voormalige Afghaanse politie en dit samen met zijn reeds lang verblijf in een ongelovig land, zijn individuele elementen die onvoldoende zijn onderzocht door het CGVS.

Zo heeft verzoeker ook aangehaald tijdens zijn persoonlijk onderhoud, dat hij een vriendin heeft waar hij open mee in een relatie zit: [...]

Het Commissariaat stelt dat omdat verzoeker niet met zekerheid kan zeggen dat niemand dit weet in Afghanistan, dat dit geen vrees inhoudt voor de verzoekende partij.

Dit getuigt van weinig zorgvuldig onderzoek. Meer zelfs. Het getuigt juist van een verregaande verwestering in hoofde van de verzoekende partij, wat ook als individueel element beschouwd dient te worden bij het beoordelen van zijn verzoek.

Dat het Commissariaat- Generaal noch in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier concreet aantoonst dat verzoeker, die al sinds 2022 in België verblijft en niet is teruggekeerd naar Afghanistan, geen ernstig risico op vervolging zal ondervinden bij een terugkeer. Zeker gelet op alle individuele elementen die verzoeker aanhaalt.

-4.3.4.3.

Dat verzoekers vrees voor de Taliban sinds de machtsovername in augustus 2021 gegrond is.

[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie]

-4.3.3.

Besluit

Uw Raad erkende reeds de nood aan bescherming n.a.v. (vermeende) verwestering voor Afghanen in verschillende arresten.

Nu de Taliban de macht heeft overgenomen in Afghanistan, is het risico op vervolging significant groter geworden gelet op de strikte interpretatie van de Sharia dat de Taliban hanteert, zoals hierboven ook aangehaald.

Een vermeende dan wel daadwerkelijk verwesterde Afghaanse onderdaan wie voor langere tijd in het buitenland verblijft, loopt een enorm groot risico te worden vervolgd in de zin van het VN-Vluchtelingenverdrag.

Het onderzoek van de vluchtelingenstatus vereist dan ook een toekomstgericht onderzoek, hetgeen het CGVS in casu helemaal niet heeft verricht.

Verzoekende partij heeft wel degelijk verscheidene elementen aangereikt die aantonen dat er sprake is van een verregaande verwestering in hoofde van de verzoeker.

Uit de uiteenzetting hierboven blijkt dat het Commissariaat- Generaal onredelijk is in haar motivering en is de bestreden beslissing niet zorgvuldig genomen.

Door dit niet te doen, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek, noch van een gedegen onderzoek in de zin van artikel 48/3 Vw.

Dat de verzoekende partij minstens erkend had dienen te worden.

De bestreden beslissing dient hervormd, dan wel vernietigd te worden.

4.4.

Aangaande de subsidiaire bescherming onder het artikel 48/4 Vw

[...]

-4.4.2.

De verzoekende partij loopt een reëel gevaar nu de Taliban aan de macht is in Afghanistan.

Indien verzoeker zou worden teruggestuurd naar het land van herkomst, bestaat er een reëel, realistisch risico dat verzoeker ernstige schade zou oplopen.

Het CGVS is van oordeel dat geen enkele van deze situaties van toepassing is in geval van verzoeker.

Zelfs indien er twijfels bestaan over bepaalde aspecten van een asielrelaas, is het CGVS niet vrijgesteld van haar opdracht om het risico op ernstige schade te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat (zie RVV 28 juni 2018, 206 172).

-4.4.2.1.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie en rechtspraak]

-4.4.2.2.

Wat betreft artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet
[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie en rechtspraak]

-4.4.2.3.

Wat betreft de precaire socio-economische situatie in Afghanistan
[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie]

-4.4.3.

Besluit

Verweerster is onzorgvuldig te werk is gegaan bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

De verweerster heeft nagelaten de vrees van de verzoeker zorgvuldig te beoordelen en onvoldoende rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Op meerdere gronden dient verzoeker een beschermingsstatuut te worden toegekend.

Nansen concludeert:

[...]

De verzoeker dient te worden erkend als vluchteling, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht.”

2.2. In de inventaris bij zijn verzoekschrift verwijst verzoeker middels URL naar arresten van de Raad en naar landeninformatie (stukken 9-58). Daarnaast voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift:

- “3. Schoolattest schooljaar 2022-2023 ;
4. Schoolattest schooljaar 2023-2024 ;
5. OKAN rapport voor schooljaar 2022-2023 ;
6. OKAN rapport voor schooljaar 2023-2024 ;
7. Foto's van verzoeker in België ;
8. Foto's van verzoeker en zijn vriendin in België”.

2.3. Bij aanvullende nota van 5 augustus 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van december 2023;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023;
- EUAA COI Query “Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024.

2.4. In de aanvullende nota van 7 augustus 2024 verwijst verzoeker middels URL en citaten uit rapporten naar actuele landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan (stukken 3-11). Daarnaast voegt verzoeker volgende stukken bij de aanvullende nota:

- “1. Motivatiebrief vriendin ;
2. Foto's van verzoeker in België”.

2.5. Ter terechtzitting van 9 augustus 2024 legt verzoeker middels een aanvullende nota volgende stukken neer:

- “1. Aanbevelingsbrief werkgever;
2. Schoolattest OKAN 2023-2024”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te

vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift en aanvullende nota van 7 augustus 2024 doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

5. Wat betreft verzoekers voorgehouden problemen met de taliban in Afghanistan omwille van zijn vaders functie bij de nationale politie, sluit de Raad zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder.

Dienvolgens blijkt:

- verzoeker kan bij gebrek aan kennis over zowel de door hem neergelegde documenten als het beweerde profiel van zijn vader dat hiermee gepaard gaat, niet aantonen dat zijn vader werkzaam was als bewaker bij de nationale politie;
- wat betreft de door verzoeker bijgebrachte documenten aangaande het werk van verzoekers vader – kopieën van een werkboekje van verzoekers vader bij de politie, een werkbadge als bewaker, een biometrische registratiekaart, politiebade, werkbade bij een Chinese NGO, een badge van de

voorverkiezingen, foto's over de werkzaamheden van verzoekers vader, een certificaat van opleiding van verzoekers vader en een erecertificaat van verzoekers vaders werkzaamheden – wordt opgemerkt dat dit fotokopieën betreffen waarvan de bewijswaarde beperkt is, dat Afghaanse documenten wegens de hoge corruptiegraad weinig overtuigingskracht hebben, dat verzoeker onwetend is met betrekking tot de inhoud van deze documenten en geen bevredigende uitleg heeft voor zijn gebrekkig kennis (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-4, p. 8, p. 14);

- verzoeker kan maar zeer beperkt uitweiden over de werkzaamheden van zijn vader zodat hij niet aantoont dat zijn vader effectief ooit werkzaam was bij de nationale politie, laat staan dat hij daar jarenlang zou hebben gewerkt tot de machtsovername door de taliban daar een einde aan maakte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 7-8, p. 11-13);

- er valt niet in te zien dat verzoeker niet heeft geïnformeerd naar de werkzaamheden van zijn vader en de voorgelegde documenten; verzoeker staat immers nog in contact met achtergebleven familieleden in Afghanistan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8) die verzoeker de kopieën van de voorgelegde documenten bezorgden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4);

- zelfs indien aan het beweerde profiel van verzoekers vader enig geloof gehecht zou worden, *quod non*, zijn de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten ook op zich ongeloofwaardig;

- verzoeker kan tijdens het persoonlijk onderhoud niet duiden wanneer de twee dreigbrieven van de taliban in ontvangst werden genomen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11) en kan niets meer vertellen over de dreigingen waarvoor hij beweerdelijk op de vlucht ging (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15); verzoeker is niet in staat uit te weiden over de dreigbrieven, die hij nochtans als bewijs neerlegde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), hetgeen getuigt van een desinteresse in zijn eigen problemen;

- verzoeker was bij de DVZ wel in staat om een goede tijdsaanduiding te geven over de ontvangst van de dreigbrieven, waar hij bovendien verklaarde dat de taliban eisten dat zowel verzoeker als zijn vader zich aansloten bij de taliban (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) – in tegenstelling tot bij het CGVS (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Daarenboven stoken verzoekers verklaringen tijdens zijn interview als minderjarige op dit punt evenmin met zijn verklaringen bij de DVZ. Verzoeker verklaarde tijdens het interview als minderjarige dat hij de taliban vreesde vanwege het beroep van zijn vader, waarbij hij ontvoerd zou worden als zijn vader niet zou stoppen met zijn werk bij de overheid (Fiche NBMV, p. 4). Verzoekers wisselende en tegenstrijdige verklaringen betreffende zijn vrees en vervolgingsfeiten in Afghanistan ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas;

- de vaststelling dat verzoeker verklaart dat zijn moeder, maternale oom, broers en zussen tot op heden geen verdere problemen hebben gekend met de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11) om vervolgens – geheel tegenstrijdig – te beweren dat zijn moeder en haar gezin door de taliban uit het huis werden verjaagd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-18), ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende problemen met de taliban verder;

- verzoeker reikt voorts geen enkel element aan waaruit zou blijken dat de taliban tot op heden naar hem op zoek zijn aangezien hij stelt niet op de hoogte te zijn over de thuissituatie in Afghanistan op dit moment (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18); dit laatste getuigt opnieuw van een opmerkelijke desinteresse van verzoeker in zijn eigen problemen, hetgeen zijn geloofwaardigheid ondermijnt;

- het feit dat verzoeker verschillende Europese landen doorkruiste en tot twee keer toe vingerafdrukken liet afnemen zonder er bescherming aan te vragen, getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met zijn verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een verzoek om internationale bescherming indient én dat hij de beslissing ervan afwacht. Dat verzoeker naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban ten gevolge van de werkzaamheden van zijn vader.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze

motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter volharden in zijn verklaringen en vrees en het verwijzen naar algemene landeninformatie inzake het risico op vervolging voor familieleden van personeel van het voormalige Afghaanse overheid en veiligheidsdiensten.

Hij laat de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het profiel van zijn vader en de daarmee samenhangende voorgehouden problemen met de taliban echter geheel ongemoeid. Dit vormt bezwaarlijk een dienstig verweer. Verzoeker slaagt er geenszins in de voormelde terechte en pertinente motieven te weerleggen of ontkrachten, laat staan een gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aannemelijk te maken.

6. De door verzoeker bijgebrachte informatie aangaande het risico voor familieleden van personeel van de voormalige overheid vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat verzoekers vader daadwerkelijk werkzaam was bij de Afghaanse nationale politie, noch dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd omwille hiervan. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (verzoekers taskara; de taskara van verzoekers vader; het rijbewijs van verzoekers vader; familiefoto's) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. In het verzoekschrift en de aanvullende nota verwijst verzoeker naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer uit Europa, alsook naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker wijst op zijn verblijf in België en persoonlijke omstandigheden en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker legt tevens stukken aangaande de invulling en omstandigheden van zijn verblijf in België neer.

Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het

behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan” van mei 2024, p. 57-61).

Bijgevolg dient verzoeker te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

De bestreden beslissing motiveert op draagkrachtige en omstandige wijze dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij, omwille van zijn verblijf in Europa/België, in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden geviséerd en vervolgd. De bestreden beslissing stelt:

“Met betrekking tot het feit dat u aangeeft dat u vreest dat u als ongelovige beschouwd zal worden omwille van uw verblijf in België en dat men zou zien dat u anders bent dan lokale mensen en bestraffen zal (CGVS, p.11,20), dient vooreerst opgemerkt te worden dat u daarbij niet verder komt dan een vage en algemene verwijzing naar vrijheid, uw haarstijl en manier van kleden, en dat u hier een vriendin zou hebben (CGVS, p.21).

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen

bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's.

De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een

toegeschreven verwestersing die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Eveneens verklaarde u soennitisch moslim te zijn en ging u voor het gebed naar de moskee in het dorp (CGVS, p.6). Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over de gevechten die af en toe plaatsvonden in uw regio tussen de overheid en de taliban (CGVS, p.9). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van ongeveer anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS, p.8), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

U haalt op het einde van uw persoonlijk onderhoud aan dat u in België beschikt over een vriendin, u hier tevreden bent en graag een leven wilt opbouwen (CGVS, p.21). Ook hier blijft u overigens zeer vaag wanneer u wordt gevraagd naar de aard van uw relatie en of iets meer kan vertellen over uw partner (CGVS, p.22,23). Gevraagd of iemand in Afghanistan hiervan op de hoogte is, stelt u het eigenlijk niet te weten (CGVS, p.22). Uit het loutere feit dat u een vriendin zou hebben in België die u nog maar gedurende de korte periode van vijf of zes maanden kent (CGVS, p.22), kan evenmin enige verwestersing worden vastgesteld. De procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft evenmin het doel om rechten die zouden kunnen voortvloeien uit het bestaan van een gezins- of familieleven te laten gelden. Dat u ingeval van terugkeer problemen krijgt vanwege uw relatie hier, slechts omdat 'ze' daar streng op zijn (CGVS, p.22) is een loutere blote bewering die u niet aan de hand van enige feiten of elementen hebt gestaafd.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Hierbij dient er nog op gewezen dat verweerder in de aanvullende nota van 5 augustus 2024, ingevolge de update van de landeninformatie en analyse inzake de situatie voor terugkeerders uit Europa, tot dezelfde conclusie komt als in de bestreden beslissing.

De informatie waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie en is dan ook niet in staat de voormelde appreciatie te doen

ombuigen. Op basis van de voorgaande vaststellingen dient benadrukt dat de verwijzing naar algemene informatie in het verzoekschrift en aanvullende nota niet kan aantonen dat verzoeker in geval van terugkeer een risico loopt om vervolgd te worden. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, maar blijft hier in gebreke.

Verder gaat verzoeker er met zijn verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan voorbij dat arresten van de Raad geen precedentenwerking hebben.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift verder tot de stelling dat zijn profiel als ‘verwesterd’ wordt beschouwd door de ogen van de taliban en dat hij al in België is sinds oktober 2022. Verzoeker laat echter na zijn beweringen te concretiseren en brengt evenmin een concreet element aan waaruit kan worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd door de taliban. Immers, het gegeven dat verzoeker in België naar school gaat, (tijdelijk) werkzaam is, een (beste) vriendin heeft en sociale contacten onderhoudt, zoals blijkt uit de door verzoeker neergelegde stukken (stukken 3-8, bij het verzoekschrift; stukken 1-2, bij aanvullende nota van 7 augustus 2024; stukken 1-2, bij aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting van 9 augustus 2024), kan aantonen dat hij zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf.

Dit is echter wegens het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te concluderen dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa. Verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf, scholing en sociale contacten in België bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verzoeker slaagt er dan ook niet in de voormelde terechte en pertinente motivering, die grondslag vindt in het administratief dossier, te ontcrachten of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aan te tonen.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een jongeman van 18 jaar oud die nog geen twee jaar in België verblijft en in Afghanistan nog over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in Europa een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

11. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel

48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”* - vrije vertaling: *“Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15(b) Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.”*).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen

of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

12. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 41 en EUAA “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*”

van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de EUAA “Country Guidance Afghanistan” van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door verweerder bij aanvullende nota van 5 augustus 2024. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, is dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS